

VI.

Az Alkotmánybíróság háromtagú tanácsainak végzései

125/B/1990. AB végzés

Hatvani Jenő szegedi lakosnak a vízügyről szóló 1964. évi IV. törvény végrehajtására kiadott 32/1964. (XII. 13.) Korm. rendelet 49. § (3) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványa tárgyában az Alkotmánybíróság meghozta a következő

végzést.

Az Alkotmánybíróság az eljárást megszünteti.

INDOKOLÁS

Hatvani Jenő indítványa alapján az Alkotmánybíróság az ügy érdemi vizsgálatát megkezdte. Erről indítványozót tájékoztatta és megkereste a sérelmezett jogszabállyal érintett Környezetvédelmi és Vízgazdálkodási Minisztériumot.

Indítványozó időközben az Alkotmánybírósághoz intézett beadványában az eljárás megszüntetését kérte.

Az Alkotmánybíróság az indítványozó kérelmének megfelelően az alkotmányellenesség utólagos vizsgálatára irányuló eljárást – az 1989. évi XXXII. törvény 20. §-a és 21. §-ának (7) bekezdése alapján – megszüntette, mert az indítvány hatálytalanná vált és ez az eljárás hivatalból nem folytatható.

Budapest, 1990. május 15.

Dr. Ádám Antal s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kisényi Géza s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Solt Pál s. k.,
alkotmánybíró

A Magyar Köztársaság Alkotmánybírósága Dr. Frank György székesfehérvári lakos indítványozónak a magánlakás sérthetetlenségéhez való jogra vonatkozó indítványa tárgyában meghozta a következő

végzést.

Az Alkotmánybíróság az eljárást megszünteti, mert a megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezéseket az indítvány előterjesztése után hatályon kívül helyezték, ezért az indítványozó az indítványát visszavonta.

Az Alkotmánybíróság a végzés egy-egy kiadámnyát az indítványozónak és a belügyminisztériumi államtitkárnak (436/1/1990. számra hivatkozással) megküldi.

Budapest, 1990. május 15.

Dr. Ádám Antal s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Solt Pál s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Zlinszky János s. k.,
alkotmánybíró

280/B/1990/10. AB végzés

A Magyar Köztársaság Alkotmánybírósága Dr. Legeza Tibor gyulai lakosnak a nyugdíj összegének korlátozásáról szóló 6/1982. (II. 10.) MT rendelet és a munkaviszony megszüntetéséről szóló 3/1975. (VI. 14.) SZOT szabályzat vonatkozásában alkotmányellenesség megállapítása és a fenti jogszabályok megsemmisítése iránt beadott indítványa alapján meghozta a következő

végzést.

Az Alkotmánybíróság hozzájárul, hogy Dr. Legeza Tibor visszavonja az indítványát. Az Alkotmánybíróság az eljárást megszünteti.

INDOKOLÁS

Az indítványozó két, egymástól elkülöníthető indítványt nyújtott be együtt az Alkotmánybírósághoz:

1. Az egyik indítványában az indítványozó a nyugdíj összegének korlátozásáról szóló 6/1982. (II. 10.) MT rendelet azon szabályait tartotta törvénysértőnek, amely bizonyos összeghatár felett az öregségi nyugdíj összegének alapját képező átlagkeresetnek nem teljes egészét, hanem csak egy hányadát kell az öregségi nyugdíj megállapításánál figyelembe venni, míg a társadalombiztosítási járulékot általában összeghatár nélkül kell fizetni.

Az indítványozó álláspontja szerint ez a megoldás ellentétes a szolgáltatás és ellenszolgáltatás feltűnő értékaránytalanságát tiltó alapelvvel.

2. Az indítványozó másik indítványában a munkaviszony megszüntetéséről szóló 3/1975. (VI. 14.) SZOT szabályzat arra vonatkozó szabályát tartotta törvénysértőnek, amely az öregségi nyugdíjjogosultság megnyílta esetén az öregségi nyugdíjat csak a munkaviszony megszűnését követően teszi lehetővé.

Az indítványozó véleménye szerint a SZOT szabályzat a munkaviszony megszűnéséről szóló 1975. évi II. törvény rendelkezései alapján elnyert jogot törvénysértő módon korlátozza. Az indítványozó mindkét jogszabály tekintetében kérte annak megállapítását, hogy azok törvénysértőek, valamint megsemmisítésüket.

Az Alkotmánybíróság az indítványokat észrevételezésre megküldte a Minisztertanács elnökének, a szociális és egészségügyi miniszternek és az Országos Ügyvédi Tanács elnökének, akik eleget tettek az Alkotmánybíróság felhívásának.

Az Alkotmánybíróság az érdemi vizsgálatát megkezdte az indítványnak. Az indítványozó 1990. május 30-án érkezett beadványában indítványait visszavonta, bár az időközbeni jogszabályváltozás álláspontja szerint nem jelentett érdemi változást a kérdés szabályozásában. Döntését az ország jelenlegi gazdasági helyzetével indokolta.

Az Alkotmánybíróság az indítvány visszavonásához hozzájárult és az eljárást megszüntette, mivel nem látott olyan nyomós okot, amely a visszavonás megtagadását indokolta volna. Ugyanakkor végzését megküldi az indítványt észrevételeivel támogató Országos Ügyvédi Tanács elnökének, valamint a szintén észrevételt fűző Országos Társadalombiztosítási Főigazgatóság vezetőjének és a népjóléti miniszternek.

Budapest, 1990. június 5.

Dr. Kilényi Géza s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Solt Pál s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Zlinszky János s. k.,
alkotmánybíró

331/H/1990. AB végzés

Az Alkotmánybíróság Bánó László visegrádi lakos és társai által a Visegrádi Nagyközségi Tanács 15/1990. Tü. határozata ellen benyújtott alkotmányossági panasz tárgyában meghozta az alábbi

végzést.

Az Alkotmánybíróság megállapítja hatáskörének hiányát és a panaszt a Szentendrei Városi Ügyészséghez teszi át.

INDOKOLÁS

Visegrád nagyközség 176 választópolgára 1990. február 21-én népi kezdeményezéssel fordult a Nagyközségi Tanácshoz és népszavazás elrendelését kérte két – a népi kezdeményezésben megfogalmazott – kérdésben.

A Visegrádi Nagyközségi Tanács 1990. február 27-én 15/1990. Tü. sz. határozatában a népszavazás elrendelését megtagadta, arra hivatkozással, hogy:

– a megfogalmazott kérdések összetettségük miatt igennel vagy nemmel nem válaszolhatók meg;

– a kérdések túlnyomó többségében a tanács egyébként is az indítványban foglaltakkal azonosan döntött; s végül

– az országgyűlési választások időpontja három hónapon belül van.

Bánó László visegrádi lakos és társai a fenti határozatot sérelmezve nyújtottak be alkotmányossági panaszt. E panasz elbírálására azonban az Alkotmánybíróságnak nincs hatásköre. A népszavazásról és a népi kezdeményezésről szóló 1989. évi XVII. tv. 32. §-ának (1) bekezdése ugyanis nem általában tette lehetővé a népszavazás elrendelésének elutasítása tárgyában hozott határozat alkotmánybírósági felülvizsgálatát, hanem kizárólag abban az esetben, ha az elutasító határozat az eredménytelen hitelesítésen alapult. Mivel a jelen esetben az eredménytelen hitelesítés nem szerepelt az elutasítás indokai között, az Alkotmánybíróság az 1989. évi

XXXII. törvény 23. § (2) bekezdésének megfelelően járt el, amikor a tanácshatározat ellen irányuló beadványt – általános törvényességi felügyeleti jogkörben való elbírálás végett – a Szentendrei Városi Ügyészséghez tette át.

Budapest, 1990. június 26.

Dr. Ádám Antal s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kilényi Géza s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sólyom László s. k.,
alkotmánybíró.

365/J/1990. AB végzés

Az Alkotmánybíróság Kőszegi (Kriskó) József veresegyházi lakos, indítványa ügyében meghozta a következő

végzést.

Az Alkotmánybíróság az indítványt visszautasítja.

INDOKOLÁS

Kőszegi (Kriskó) József 1990. március 28-án és szeptember 20-án indítvánnyal fordult az Alkotmánybírósághoz, amelyben kérte az 1955-ben P. IV. 22776/1955. sz. alatt a Budapest IV. ker. bíróság előtt ellene indított és szerinte törvénytelen lefolytatott gyermektartási perének felülvizsgálatát.

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. tv. 1. §-a szerint nem rendelkezik az ügyben hatáskörrel. Nincs továbbá olyan más jogszabály sem, amely az ilyen jellegű ügyeket hatáskörébe utalná.

Budapest, 1990. december 10.

Dr. Ádám Antal s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Herczeg Géza s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó András s. k.,
alkotmánybíró

Az Alkotmánybíróság Gergó József budapesti lakosnak jogszabály alkotmányellenessége megállapítása és megsemmisítése iránti indítványa tárgyában meghozta a következő

végzést.

Az Alkotmánybíróság az érdemi vizsgálatra alkalmatlan indítványt visszautasítja.

INDOKOLÁS

Az indítványozó az indítványban „a magánszemélyek jövedelemadójáról szóló XIV. törvény 3. §-ának e) bekezdése törlését”, továbbá „mindazon kapcsolódó jogszabály ill. törvényi rendelkezés vagy pedig törvényi rész törlését” kérte, „amely lehetővé teszi az 1989. év vagy netán az ezt megelőző évek valamelyikének végéig felhalmozott vagyron terhére bármely Kiszövetkezet részére a vagyron ellenérték nélküli felosztását”. Kérte továbbá e rendelkezések „módosítását, illetőleg olyan jogszabályokkal való helyettesítését”, amelyek „nem teszik lehetővé, hogy a szövetkezetek egyes tagjai indokolatlan előnyökre tegyenek szert.”

Az Alkotmánybíróság az indítványozót az 1989. évi XXXII. törvény 22. §-ának (2) bekezdése alapján hiánypótlásra hívta fel azzal, hogy az indítványozónak a kérelem alapjául szolgáló ok megjelölésével határozott kérelmet kell előterjesztenie, így meg kell jelölnie, hogy mely „kapcsolódó jogszabályok” alkotmányellenességét és azokat milyen okból állítja.

Az indítványozó a hiányok pótlását a megadott határidő alatt nem teljesítette, ezért az Alkotmánybíróság az érdemi vizsgálatra alkalmatlan indítványt visszautasította.

Budapest, 1990. november 7.

Dr. Lábady Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schmidt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszky Ödön s. k.,
alkotmánybíró

424/B/1990. AB végzés

Mester Gézánc budapesti lakos által a Magyar Köztársaság Alkotmánybíróságához benyújtott azon kérelem ügyében, amely „az állampolgári jogot sértő tanácsi intézkedések felülvizsgálatá”-ra irányul, az Alkotmánybíróság meghozta az alábbi

végzést.

A 14 éve építési tilalom alatt álló kert művelési ágú balatonfűzfői ingatlanok kisajátítása ügyében keletkezett tanácsi intézkedések felülvizsgálatára irányuló kérelmet az Alkotmánybíróság hatáskör hiányában visszautasítja.

INDOKOLÁS

A benyújtott kérelem és a csatolt iratok átvizsgálása után megállapítható, hogy az építési korlátozás alatt álló balatonfűzfői 1018/32, 33, 35, 36. hrsz. alatti, illetve a 1021/22. hrsz. alatti ingatlanok tulajdonosai 1984. október 29-én kérték a tanácstól az ingatlanok kisajátítását a 33/1976. (IX.5.) MT rendelet 7. § (1) bekezdésére hivatkozással. A Balatonfűzfői Nagyközségi Közös Tanács VB Szakigazgatási Szerve 1984. november 16-ai 2056/1984. sz. átiratában a kérelmet indokoltnak találta és közölte, hogy az ingatlanokat kisajátítja, de pénzügyi fedezete nincs és ezért a megyéhez fordult pótelőirányzat biztosítása érdekében.

Azóta azonban a tulajdonosok csupán eredménytelen levelezéseket folytattak a különböző szintű tanácsi szervekkel, de a kisajátítás nem történt meg. Ezért fordultak az Alkotmánybírósághoz az eljárások felülvizsgálatát kérve.

Az Alkotmánybíróság megállapította azonban, hogy a kérelem alkotmányjogi panasznak nem minősül, mert az indítvány nem az eljárásban alkalmazott jogszabályok alkotmányellenességére hivatkozik, hanem az eljáró hatóságok intézkedéseit sérelmezi. Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. tv. azonban nem biztosít az Alkotmánybíróságnak olyan hatáskört, amely hatósági intézkedések felülvizsgálatára jogosítaná fel, ezért a kérelmet hatáskör hiányában vissza kellett utasítania.

Felhívja az Alkotmánybíróság a kérelmező figyelmét arra, hogy az építésügyről szóló 1964. évi III. tv. 13. § (3) bekezdését módosító 1990. évi XXII. tv. 1990. III. 15-ei hatállyal új intézményt vezetett be, éppen az ismertetethez hasonlóan elhú-

zódó kisajátítási ügyek gyorsítása érdekében. E törvényhely ún. korlátozási kártalanítás megfizetésére kötelezi a tanácsot ilyen esetekben.

A „korlátozási kártalanítás” mértékéről és feltételeiről az említett törvény 42. § és 64. § (3) bekezdése rendelkezik.

Budapest, 1990. szeptember 10.

Dr. Kilényi Géza s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schmidt Péter s. k.,
alkotmánybíró

484/J/1990. AB végzés

Az Alkotmánybíróság Mihály István és Mihály Istvánnégesztelyi lakosok polgári peres ügyel kapcsolatos indítványa alapján meghozta a következő

végzést.

Az Alkotmánybíróság az indítványt – érdemi vizsgálat nélkül – visszautasítja és az ügyet átteszi a Legfelsőbb Bíróság elnökéhez.

INDOKOLÁS

Mihály István és felesége 1990. április 19-én megküldött, majd június 15-én kiegészített indítványában egyedi ügyben hozott bírósági határozat felülvizsgálatát kérte az Alkotmánybíróságtól.

Az 1989. évi XXXII. törvény 1. §-a és az Alkotmánybíróságra vonatkozó más törvények alapján a bírósági döntések felülvizsgálata nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe, ezért az indítványt érdemi vizsgálat nélkül visszautasítja. Mivel indítványozók szerint a törvényességi óvás iránti kérelmüket elutasító döntés nem az általuk írt ügyre vonatkozik, az Alkotmánybíróság az ügyet az 1989. évi XXXII. tv. 23. § (2) bekezdése alapján a Legfelsőbb Bíróság elnökéhez átteszi.

Budapest, 1990. december 19.

Dr. Lábady Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schmidt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszky Ödön s. k.,
alkotmánybíró

Gonda László budapesti lakosnak a lakbér megfizetésének támogatásáról szóló 19/1990. (I. 31.) MT rendelet alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványa tárgyában az Alkotmánybíróság meghozta a következő

végzést.

Az Alkotmánybíróság az eljárást megszünteti.

INDOKOLÁS

Gonda László indítványa alapján az Alkotmánybíróság az ügy érdemi vizsgálatát megkezdte. Erről az indítványozót tájékoztatta, és megkereste a sérelmezett jogszabállyal érintett Pénzügyminisztériumot.

Az indítványozó időközben az Alkotmánybírósághoz intézett beadványában az eljárás megszüntetését kérte.

Az Alkotmánybíróság az indítványozó kérelmének megfelelően az alkotmányellenesség utólagos vizsgálatára irányuló eljárást – az 1989. évi XXXII. tv. 20. §-a és 21. §-ának (7) bekezdése alapján – megszüntette, mert az indítvány hatálytalanná vált és az eljárás hivatalból nem folytatható.

Budapest, 1990. október 30.

Dr. Herczegh Géza s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kilényi Géza s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lábady Tamás s. k.,
alkotmánybíró

576/B/1990. AB végzés

Vasvári Csaba veszprémi lakos által a Magyar Köztársaság Alkotmánybíróságához a Balaton üdülőkörzet egyes településein a lakásépítés korlátozásáról szóló 14/1984. (III. 10.) MT rendelet alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére benyújtott kérelem tárgyában az Alkotmánybíróság meghozta a következő

végzést.

A Balaton üdülőkörzet egyes településein a lakásépítés korlátozásáról szóló 14/1984. (III. 10.) MT rendelet alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló kérelmet az Alkotmánybíróság visszautasítja.

INDOKOLÁS

Az Alkotmánybírósághoz benyújtott kérelem szerint a 14/1984. (III. 10.) MT rendelet alapvető állampolgári jogot korlátozó jogszabály, s mint ilyen alkotmányellenes, mert törvényi szabályozást igényelt volna. A kérelem 1990. május 14-én érkezett az Alkotmánybírósághoz. A Minisztertanács az egyes jogszabályok módosításáról és hatályon kívül helyezéséről szóló 88/1990. (IV. 30.) MT rendeletével azonban 1990. május 1-jével hatályon kívül helyezte a 14/1984. (III. 10.) MT rendeletet, ez által a jogsértő helyzet is megszűnt.

Budapest, 1990. szeptember 10.

Dr. Kilényi Géza s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schmidt Péter s. k.,
alkotmánybíró

A Magyar Köztársaság Alkotmánybírósága Kurucz Jánosné tapolcai lakosnak a lakáscélú támogatásról szóló 106/1988. (XII. 26.) MT rendelet módosításáról szóló 16/1990. (I. 31.) MT rendelet 5. §-a előírásait sérelmező indítványa tárgyában meghozta a következő

végzést.

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az indítványban megfogalmazott kérelem teljesítése nem tartozik a hatáskörébe. Ezért az indítványt visszautasítja és – további intézkedés végett – a pénzügyminiszterhez átteszi.

INDOKOLÁS

Kurucz Jánosné beadvánnyal fordult az Alkotmánybírósághoz, amelyben sérelmezte, hogy az első lakást szerzők részére juttatott támogatást csak az 1990. február 1-je után lakást vásárlók vehetik igénybe. Álláspontja szerint az 1989. április 1. és 1990. február 1. között lakást vásárlókat így kettős hátrány éri, mert megnövelt kamatot kell fizetniük, s nem jogosultak a nagyobb összegű támogatás igénybevételére.

Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. tv. (a továbbiakban: AB tv.) 22. § (2) bekezdése előírja, hogy az indítványnak a kérelem alapjául szolgáló ok megjelölése mellett határozott kérelmet kell tartalmaznia. A 37. § pedig úgy rendelkezik, hogy az alkotmányellenesség utólagos megállapítását kezdeményező indítványban javasolni kell a jogszabály vagy az állami irányítás egyéb jogi eszköze teljes vagy részbeni megsemmisítését.

Mivel Kurucz Jánosné indítványa nem tartalmazott a fenti előírásoknak megfelelő kérelmet, az Alkotmánybíróság – határidő kitűzésével a 701/B/1990/3. AB számú, 1990. június 12-én kelt végzésével – arra hívta fel, hogy az Alkotmánybíróság hatáskörére tekintettel pontosan jelölje meg kérelmének tárgyát és tartalmát.

A július 24-én benyújtott újabb indítványában ennek nem tett eleget. Kérelme arra irányult, hogy az 1989. április 1. és 1990. február 1. között első lakást szerzőket ért méltánytalanságot az Alkotmánybíróság szüntesse meg, s panaszukat orvosolva részükre is adja meg az állami támogatást.

Az AB tv. 23. § (2) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság a hatáskörébe nem tartozó ügyre vonatkozó indítványt az arra hatáskörrel rendelkező szervhez átteszi.

Mivel Kurucz Jánosné ismételt beadványa sem tartalmazott az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozó kérelmet, így annak áttételéről rendelkezett.

Az Alkotmánybíróság ezt a végzését az indítványozónak megküldi.

Budapest, 1990. szeptember 10.

Dr. Ádám Antal s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kilényi Géza s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lábady Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Az Alkotmánybíróság Horváth Mihály mohácsi lakosnak lakásbérleti jogviszonyáról való lemondása kapcsán a helyi tanács által megállapított térítés összegét kifogásoló indítvány tárgyában meghozta a következő

végzést.

Az Alkotmánybíróság az indítványt visszautasítja.

INDOKOLÁS

Horváth Mihály 1990. július 19-én indítvánnyal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben kérte a tanács által a neki leadott bérlakásért megállapított térítési díj összegének felülvizsgálatát.

Ilyen hatáskörrel az Alkotmánybíróság nem rendelkezik, ugyanakkor az indítvány nem irányul a tanácsi döntés alapjául szolgáló 1/1971. (II. 8.) Korm. rendelet alkotmányellenességének megállapítására. Így az Alkotmánybíróság megállapította hatáskörének hiányát az indítvány tárgyát képező ügyben.

Az Alkotmánybíróság ismételten felhívja a figyelmet arra, hogy keresettel a Mohácsi Városi Bíróságtól kérhető a térítés összegének megállapítása. Az indítványhoz mellékelt iratokat ezért az indítványozónak visszaküldi.

Budapest, 1990. augusztus 7.

Dr. Kilényi Géza s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sólyom László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszky Ödön s. k.,
alkotmánybíró

760/J/1990. AB végzés

Az Alkotmánybíróság Gergáczy László budapesti lakosnak hagyatéki ügyvel kapcsolatos indítványa alapján meghozta a következő

végzést.

Az Alkotmánybíróság az indítványt – érdemi vizsgálat nélkül – visszautasítja és az ügyet átteszi a Legfelsőbb Bíróság elnökéhez.

INDOKOLÁS

Gergáczy László első kérelmében a Legfelsőbb Bíróság elnökének törvényességi óvás iránti kérelmet elutasító döntése felülvizsgálatát kérte. Az indítványozó ebben azt sérelmezte, hogy a közjegyző – kérelme ellenére – nem tartott tárgyalást hagyatéki ügyben, így nem volt lehetősége a hagyatékkal kapcsolatos jogainak érvényesítésére. Az Alkotmánybíróság főtitkára tájékoztatta Gergáczy Lászlót, hogy az ügy elbírálása nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe.

Újabb beadványában Gergáczy László kérte ügyének iratait a Legfelsőbb Bíróság elnökéhez továbbítani, másrészt indítványozta az „idevonatkozó jogszabály” alkotmányossági vizsgálatát.

Az 1989. évi XXXII. törvény 22. §-ának (2) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróságnál előterjesztett indítványnak a kérelem alapjául szolgáló ok megjelölése mellett határozott kérelmet kell tartalmaznia. Jogszabály alkotmányellenességének megállapítására irányuló határozott kérelmet azonban az indítványozó által küldött egyik beadvány sem tartalmaz. A bírósági döntések felülvizsgálata pedig az 1989. évi XXXII. törvény 1. §-a, illetőleg az Alkotmánybíróságra vonatkozó más törvények alapján nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe, ezért az indítványt érdemi vizsgálat nélkül visszautasítja.

Mivel az indítványozó az ügyében eljáró közjegyző, továbbá a Fővárosi Bíróság és a Legfelsőbb Bíróság eljárását törvénysértőnek minősíti, az Alkotmánybíróság az 1989. évi XXXII. törvény 23. § (2) bekezdése alapján az indítványt a Legfelsőbb Bíróság elnökéhez átteszi.

Budapest, 1990. december 19.

Dr. Lábady Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schmidt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszky Ödön s. k.,
alkotmánybíró

769/J/1990. AB végzés

Az Alkotmánybíróság Huszti Ilona Erzsébet budapesti lakos indítványa ügyében meghozta a következő

végzést.

Az Alkotmánybíróság az indítványt visszautasítja.

INDOKOLÁS

Huszti Ilona Erzsébet 1990. június 17-én indítvánnyal, majd szeptember 18-án és 25-én kiegészítő indítvánnyal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben az Alkotmánybíróság „segítségét kérte” hamisított személyi okmányainak megsemmisítéséhez, eredeti állampolgársága visszaszerzéséhez és édesapja peres irataiba való betekintés lehetővé tételéhez.

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy sem az 1989. évi XXXII. tv. 1. §-a, sem a reá vonatkozó külön jogszabályok rendelkezései alapján nincs hatásköre az indítványban foglaltak elbírálásához.

Budapest, 1990. október 17.

Dr. Lábady Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schmidt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszky Ödön s. k.,
alkotmánybíró

825/H/1990. AB végzés

Az Alkotmánybíróság Bakó Ildikó takácsi lakos és társai által az 1990. július 2-án megtartott helyi népszavazás jogszerűségének vizsgálatára benyújtott alkotmányossági panasz tárgyában meghozta a következő

végzést.

Az Alkotmánybíróság az eljárást megszünteti.

INDOKOLÁS

Takácsi Község lakossága helyi népszavazást kezdeményezett a Vaszari Község Közös Tanácsából való kiválás, illetve az általános iskola felső tagozatának Takácsi községben történő visszaállítása tárgyában. A népszavazás eredménytelen lett. Az alkotmányossági panasz szerint a helyi népszavazás eredménytelenségét nagymértékben befolyásolta, hogy a Vaszari Község Közös Tanácsának Végrehajtó Bizottsága a népszavazás lebonyolítása során nem a törvényeknek megfelelően járt el. Az indítványozók ezért a népszavazásról és a népi kezdeményezésről szóló 1989. évi XVII. tv. 32. § (3) bekezdés d) pontjának eleget téve alkotmányossági panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz.

Az alkotmányossági panasz benyújtását követő időszakban az Országgyűlés törvényt alkotott a helyi önkormányzatokról. Az 1990. évi LXV. tv. 104. § (1) bekezdése szerint a törvény hatálybalépésekor fennálló közös tanács társközségnek új képviselőtestület 1990. november 30-áig dönthet többek között arról, hogy intézményeit önállóan vagy más képviselőtestülettel közösen tartja-e fenn, közös képviselőtestületet alkot stb. Erre az új törvény által nyújtott lehetőségre az Alkotmánybíróság felhívta az indítványozók figyelmét, kérve nyilatkozzanak arról, továbbra is indítványozzák-e a megtartott népszavazás alkotmányellenességének megállapítását.

Az indítványozók az Alkotmánybíróság felhívásának 30 napon belül nem tettek eleget. Az Alkotmánybíróság ezt nemleges válasznak tekintette, és az 1989. évi XXXII. tv. 24. §-ára tekintettel az eljárást megszüntette.

Budapest, 1990. október 29.

Dr. Kisényi Géza s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Vörös Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Zlinszky János s. k.,
alkotmánybíró

A Magyar Köztársaság Alkotmánybírósága Dr. Rákos Győző indítványozónak a nyugdíj-jogszabályok alkotmányellenességének megállapítására irányuló indítványának tárgyában meghozta az alábbi

végzést.

Az Alkotmánybíróság az indítványozó kérelmét visszautasítja.

INDOKOLÁS

Indítványozó az általa közelebbről meg nem jelölt nyugdíjszabály alkotmányellenessége megállapítását kérte.

Az Alkotmánybíróság főtítkárától kapott tájékoztatás után benyújtott újabb kérelmében csupán megismételte azt az előadását, hogy bár a nyugdíj mértékét a nyugdíj-törvény meghatározza és a dolgozó abban bízva fizeti a járulékot, utóbb azonban (figyelembe véve az inflációt is) nem az elért szolgálati idő és a befizetett járulék arányában kap nyugdíjat.

Indítványozó tehát beadványában nem valamely jogszabály alkotmányellenességének megállapítását és annak megsemmisítését kérte.

Minthogy pedig az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. tv. 30. §-ának (1) bekezdésében a/-1/ pontok egyike sem teszi lehetővé az indítványban foglaltak felülvizsgálatát, az Alkotmánybíróság hatáskörének hiánya miatt a kérelmet visszautasította.

Budapest, 1990. október 17.

Dr. Lábady Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schmidt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszky Ödön s. k.,
alkotmánybíró

864/E/1990/4. AB végzés

Az Alkotmánybíróság Dr. Palos György székesfehérvári lakos mint Dr. Keményfi Béla kisbérapáti lakosnak az 1945-1963 között személyes szabadságukban jogtalanul korlátozott személyek kárpótlása és az 1956-os népfelkeléssel összefüggő elítélések orvoslására irányuló indítványai tárgyában meghozta a következő

végzést.

Az Alkotmánybíróság az 1989. évi XXXVI. törvény 4. §-ához kapcsolódó miniszteri indokolás alkotmányellenességének megállapítására irányuló indítványt visszautasítja, az indítványozók kárpótlási igénye vonatkozásában pedig az indítványokat átteszi a Kárpótlási Hivatalhoz.

INDOKOLÁS

1. Dr. Palos György jogi képviselője útján előterjesztett indítványában előadta, hogy az 1956-os népfelkelést követően a Legfelsőbb Bíróság 1961. augusztus 31. napján kelt TBF. I. 39/1961/3. számú ítéletével öt évi börtönre, hat év egyes jogoktól eltiltásra és teljes vagyonelkobzásra ítélte. Ezt az ítéletet a Fővárosi Bíróság az 5.B.203/1990/3. számú igazolás tanúsága szerint semmisnek kell tekinteni.

Az indítványozó jogi képviselője ezt követően a Pénzügyminisztérium Jogi Főosztályához fordult ügyfele elkobzott vagyona ellenértékének a megtérítési igényével. Az Alkotmánybírósághoz előterjesztett indítványában pedig az Alkotmánybíróság állásfoglalását kérte azzal kapcsolatban, hogy az indítványozót milyen további jogsultságok illetik meg és ezeket kivel szemben kell érvényesítenie.

2. Dr. Keményfi Béla alkotmányjogi panasznak nevezett beadványában az 1989. évi XXXVI. törvény 4. §-ához fűzött miniszteri indokolás alkotmányellenességének a megállapítását kérte. A hivatkozott törvényi rendelkezés felhívja a Kormányt, hogy gondoskodjék „a semmisnek tekintendő elítéléssel érintett, valamint a közbiztonsági őrizetben tartott (1956. évi 31. tvr.) személyek munkaviszonyának és társadalombiztosítási helyzetének rendezéséről.” Az e rendelkezéshez fűzött miniszteri indokolás szerint az „ezt meghaladó vagyoni reparációt az ország teherbíró képessége nem teszi lehetővé. Az áldozatok részére kárpótlás fizetése azért nem lehetséges, mert ez méltánytalan terhet róna a most élő nemzedékre.”

Az indítványozó álláspontja szerint ez az indokolás ellentétes az Alkotmány 55. § (3) bekezdésével. A hivatkozott alkotmányos rendelkezés ugyanis kártérítési jogosultságot biztosít a törvénytelenül letartóztatott vagy fogvatartott személyeknek.

3. Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. §-ának b) pontja értelmében az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik – egyebek között – a jogszabály, valamint az állami irányítás egyéb jogi eszköze alkotmányellenességének utólagos vizsgálata. Figyelemmel arra, hogy a törvénnyel kapcsolatos miniszteri indokolás nem része a jogszabálynak, annak normatív funkciója – tartalmától teljesen függetlenül – nincs és az nem minősül az állami irányítás egyéb jogi eszközének, ezért a törvényhez kapcsolódó miniszteri indokolásnak alkotmányossági vizsgálata az 1989. évi XXXII. törvény 1. §-a, és az Alkotmánybíróság hatásköréről rendelkező más törvények szerint, nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe, az Alkotmánybíróság az indítványokat e vonatkozásban – érdemi vizsgálat nélkül – visszautasította.

4. A 18/1990. (VII. 27.) Korm. rendelet 1. §-a értelmében a személyes szabadságot jogtalanul korlátozó intézkedések anyagi hátrányainak kárpótlásával összefüggő ügyek intézésére a Kárpótlási Hivatal rendelkezik hatáskörrel, ezért az Alkotmánybíróság az ezzel kapcsolatos indítványok áttételéről rendelkezett az 1989. évi XXXII. tv. 23. §-ának (2) bekezdése alapján.

Budapest, 1990. december 19.

Dr. Lábady Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schmidt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszky Ödön s. k.,
alkotmánybíró

878/B/1990. AB végzés

Az Alkotmánybíróság a Független Rendőrszakszervezetnek BM utasítás alkotmányellenességének megállapítása iránti indítványa alapján meghozta a következő

végzést.

Az Alkotmánybíróság az 51/1990. BM utasítás alkotmányellenessége vizsgálatára irányuló eljárást megszünteti.

INDOKOLÁS

A Független Rendőrszakszervezet 1990. július 12-én indítványt terjesztett elő az állományviszony rendezéséről szóló 51/1990. BM utasítás alkotmányellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt. Indítványát azzal indokolta, hogy az utasítás előkészítésébe a szakszervezetet nem vonták be, továbbá az utasítás rendelkezései ellentétesek a fegyveres erők és a fegyveres testületek hivatásos állományának szolgálati viszonyáról szóló 1971. évi 10. tvr.-ben foglalt szabályokkal.

Az 1990. október 2-án kelt beadványában a Független Rendőrszakszervezet visszavonta indítványát arra hivatkozással, hogy időközben a belügyminiszter, a honvédelmi miniszter és az igazságügyminiszter előterjesztéssel élt a Kormányhoz az 1971. évi 10. tvr. módosítása tárgyában. Az előterjesztést a Kormány elfogadta és a törvényjavaslatot az Országgyűlés elé terjesztette. Mivel a módosító javaslat orvosolja a szakszervezet indítványában felvetett sérelmeket, az indítvány fenntartása nem indokolt.

Mivel az indítvány érdemi vizsgálatának oka a visszavonása folytán megszűnt, ezért az Alkotmánybíróság az eljárást megszüntette.

Az Alkotmánybíróság e határozat egy-egy kiadmányát az indítványozónak és a belügyminiszternek megküldi.

Budapest, 1990. november 7.

Dr. Lábady Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schmidt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszky Ödön s. k.,
alkotmánybíró

Az Alkotmánybíróság a Parlamenten Kívüli Demokratikus Pártok Konzultatív Tanácsának az 1990. évi július 29-i népszavazás alkotmányellenességének megállapítása tárgyában előterjesztett indítványa alapján meghozta a következő

végzést.

Az Alkotmánybíróság az indítványt visszautasítja.

INDOKOLÁS

Az Országgyűlés 56/1990. (VII. 11) OGY. határozatával – állampolgári kezdeményezésre – népszavazást rendelt el.

A Parlamenten Kívüli Demokratikus Pártok Konzultatív Tanácsába tömörült Magyar Realista Párt, Magyar Szabadságpárti Szövetség, Nyugdíjasok Pártja, Haza Párt, Magyar Néppárt-Nemzeti Paraszt Párt indítvánnyal fordult az Alkotmánybírósághoz e népszavazás alkotmányellenességének megállapítása végett.

A népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1989. évi XVII. törvény 32. § (3) bekezdés a) pontja értelmében az állampolgárok által kezdeményezett népszavazás törvénysértő volta miatt – országos népszavazás esetén – legalább 500 állampolgár kezdeményezhet alkotmánybírósági eljárást.

Mivel az eljárást jelen esetben a fent megjelölt öt párt kezdeményezte, az Alkotmánybíróság az indítványukat, mint nem jogosultak által előterjesztett indítványt visszautasította.

Budapest, 1990. augusztus 9.

Dr. Kilényi Géza s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sólyom László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszky Ödön s. k.,
alkotmánybíró

997/B/1990. AB végzés

Az Alkotmánybíróság Dr. Hant László győrújbaráti lakosnak a MERKUR Személygépkocsi Értékesítő Vállalat döntésének felülvizsgálatára vonatkozó indítványa ügyében meghozta a következő

végzést.

Az Alkotmánybíróság az indítványt visszautasítja.

INDOKOLÁS

Dr. Hant László 1990. augusztus 22-én indítvánnyal fordult az Alkotmánybírósághoz, amelyben kérte annak megállapítását, hogy a MERKUR Személygépkocsi Értékesítő Vállalat ármegállapítási gyakorlata ellentétes a Polgári Törvénykönyvnek a szerződésekre vonatkozó fejezetével, ezen belül különösen a felróhatóan késedelmes teljesítésből eredő károk viselésére vonatkozó szabályokkal.

A szerződések teljesítésével kapcsolatos jogviták elbírálása – az 1989. évi XXXII. tv. 1. §-a, illetőleg az Alkotmánybíróság hatáskörét megállapító egyéb jogszabályi rendelkezések folytán – nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe, ezért az indítványt az Alkotmánybíróság visszautasítja.

Budapest, 1990. november 7.

Dr. Lábady Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schmidt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszky Ödön s. k.,
alkotmánybíró

1033/J/1990/2. AB végzés

Az Alkotmánybíróság Koroknai Sándor balmazújvárosi lakosnak jogerős bírói ítélet felülvizsgálatára irányuló indítványa tárgyában meghozta az alábbi

végzést.

Az Alkotmánybíróság az indítványt – érdemi vizsgálat nélkül – visszautasítja.

INDOKOLÁS

Az indítványozó beadványában a Debreceni Városi Bíróság P. 21.343/1988. számú ítéletének a felülvizsgálatát és annak megállapítását kérte, hogy a hivatkozott ítélet „általános és elfogadott jogelveket sért, így alkotmányellenes.” Kérte továbbá a Debreceni Végrehajtói Iroda előtt folyamatban levő Bh. VII. 61.252/1990. számú végrehajtási eljárás felfüggesztését.

Beadványában hivatkozott arra, hogy a polgári perrendtartás és a Polgári Törvénykönyv olyan előírásokat tartalmaz, amelyek alapján a polgárok között keletkezett jogvitát véglegesen kell lezárni. A támadott bírósági ítélet e követelményt sértette meg és a per tárgyát képező tulajdoni állapotot úgy rendezte, hogy ezzel őt anyagi hátrány érte. Erre tekintettel kérte az ítélet alkotmányellenességének megállapítását, hogy ezzel perújítási kérelem előterjesztésére nyíljon lehetősége.

Az Alkotmánybíróság főtítkára 1990. augusztus 21. napján kelt levelében tájékoztatta az indítványozót, hogy bíróság által hozott ítéletek felülbírlata nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe.

Az indítványozó indítványát megismételve, azt az eredeti tartalommal újra előterjesztette az Alkotmánybíróságon.

Mivel a bírósági ítéletek felülbírálata, illetőleg törvényességi vizsgálata az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. §-a és az Alkotmánybíróság hatáskörét megállapító egyéb törvényi rendelkezések szerint nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe, az Alkotmánybíróság az indítványt – érdemi vizsgálat nélkül – visszautasította.

Budapest, 1990. december 19.

Dr. Lábady Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schmidt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszky Ödön s. k.,
alkotmánybíró

Az Alkotmánybíróság Dr. Szalay Gyula zalaegerszegi lakosnak utasítás hatályára, továbbá kárpótlási kötelezettség fennállásának a megállapítására irányuló indítványa tárgyában meghozta a következő

végzést.

Az Alkotmánybíróság az „Egyes dolgozókat ért joghátrányok megszüntetése” tárgyában hozott 1/234/1956. I/3. MÁV vezérigazgatói utasítás hatályára vonatkozó indítványt visszautasítja, az indítványozó kárpótlási igénye vonatkozásában pedig az indítványt átteszi a Kárpótlási Hivatalhoz.

INDOKOLÁS

1. Az indítványozó előbb a közlekedési és hírközlési miniszterhez, majd az Alkotmánybírósághoz benyújtott beadványában annak megállapítását kérte, hogy az „egyes dolgozókat ért joghátrányok megszüntetése” tárgyában hozott 1/234/1956. I/3. MÁV vezérigazgatói utasítás jelenleg is hatályban van. Ennek alapján pedig a MÁV vezérigazgatója, illetőleg a közlekedési és hírközlési miniszter vasúti szolgálati viszonyát – az ezzel járó összes kedvezménnyel együtt köteles helyre állítani és ezzel az 1953. évi törvénytelen letartóztatását, továbbá a MÁV állományából való jogellenes eltávolítását orvosolni.

2. A Közlekedési és Hírközlési Minisztérium Jogi és Igazgatási Főosztályának vezetője arról tájékoztatta az indítványozót, hogy a személyes szabadságot korlátozó intézkedések okozta hátrányok, továbbá a munkajogi joghátrányt szenvedettek anyagi kárpótlására a Kormány kárpótlási hivatalt állított fel, amely – a tervek szerint – a korábban elszenvedett sérelmek orvoslását egységesen fogja intézni. Addig azonban, amíg erről központi döntés nem születik, sem a MÁV, sem a minisztérium az indítványozó javára kárpótlás fizetéséről nem intézkedhet.

3. Az Alkotmánybíróság főtíkára az indítványozót arról is tájékoztatta, hogy az indítványban érintett vezérigazgatói utasítás hatályosságáról az Alkotmánybíróság nem dönthet.

4. A vezérigazgatói utasítás hatályosságának a megállapítására ismételen előterjesztett indítványt az Alkotmánybíróság visszautasította, mert annak elbírálása az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. tv. (továbbiakban: AB tv.) 1. §-a,

továbbá az Alkotmánybíróság hatásköréről rendelkező egyéb törvények alapján nem tartozik a hatáskörébe.

Az Indítványozó kárpótlási igénye tárgyában az Alkotmánybíróság az indítványt az AB tv. 23. §-ának (2) bekezdése alapján áttette az annak elbírálására hatáskörrel rendelkező Kárpótlási Hivatalhoz, mert a 18/1990. (VII. 27.) Korm. rendelet 1. §-ának (1) bekezdése értelmében az Országgyűlés által meghatározottak személyes szabadságát jogtalanul korlátozó intézkedések okozta anyagi hátrányok kárpótlásával összefüggő ügyek intézésére a Kárpótlási Hivatal rendelkezik hatáskörrel, amely az 1. § (2) bekezdése szerint hatósági ügyekben is eljár.

Budapest, 1990. november 7.

Dr. Lábady Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schmidt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszky Ödön s. k.,
alkotmánybíró

Az Alkotmánybíróság Bogdán István budapesti lakos indítványa tárgyában meghozta a következő

végzést.

Az Alkotmánybíróság a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásáról szóló 1990. évi LXIV. törvény alkotmányellenessége vizsgálatára irányuló eljárást megszünteti.

INDOKOLÁS

Bogdán István indítványában az önkormányzati képviselők választására vonatkozó – általa pontosan meg nem nevezett – jogszabályi előírásokat sérelmezte. Kifogásolta az egyéni jelöltekre történő szavazás módját.

Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 22. § (2) bekezdése szerint az indítványnak a kérelem alapjául szolgáló ok mellett határozott kérelmet kell tartalmaznia. Mivel az indítványozó nem jelölte meg pontosan azokat a jogszabályi rendelkezéseket, amelyek alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, ezért az Alkotmánybíróság – 1141/B/1990/3. AB végzésével – ennek pótlására hívta fel.

Bogdán István 1990. november 17-én kelt újabb beadványában nem pótolta az indítvány hiányosságait, hanem – mivel időközben sor került a helyi önkormányzati választásokra – indítványát visszavonta.

Az indítvány érdemi vizsgálatának oka a visszavonás folytán megszűnt, ezért az Alkotmánybíróság az eljárást megszüntette.

Budapest, 1990. november 21.

Dr. Ádám Antal s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Herczegh Géza s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó András s. k.,
alkotmánybíró

1149/D/1990/8. AB végzés

Az Alkotmánybíróság Dr. Szekeres Péter budapesti lakos dítványa tárgyában meghozta a következő

végzést.

Az Alkotmánybíróság az eljárást megszünteti.

INDOKOLÁS

Szekeres Péter indítványában a családi pótlék folyósítására vonatkozó – általa pontosan meg nem nevezett – jogszabályi előírásokat sérelmezte. Mivel kérelme egyedi ügy elintézésére vonatkozott, az Alkotmánybíróság az ügyet az Országos Társadalombiztosítási Főigazgatósághoz tette át. Szekeres Péter ezt követően ismét az Alkotmánybírósághoz fordult, s a társadalombiztosításra vonatkozó bizonyos jogszabályok jogszerűtlenségének megállapítását kérte. Mivel újabb indítványában sem jelölte meg pontosan azokat a jogszabályi rendelkezéseket, amelyek alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, ezért az Alkotmánybíróság – 1149/D/1990/6. AB végzésével, az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. tv. 22. § (2) bekezdésére hivatkozással – ennek pótlására hívta fel.

Szekeres Péter 1990. november 27-én kelt újabb beadványában nem pótolta az indítvány hiányosságait, hanem indítványát visszavonta.

Az indítvány érdemi vizsgálatának oka a visszavonás folytán megszűnt, ezért az Alkotmánybíróság az eljárást megszüntette.

Budapest, 1990. december 5.

Dr. Ádám Antal s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Herczegh Géza s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó András s. k.,
alkotmánybíró

Az Alkotmánybíróság a Szent István Társulat az Apostoli Szentszék könyvkiadója által benyújtott kérelme ügyében meghozta az alábbi

végzést.

Az Alkotmánybíróság az indítványt hatásköre hiányában visszautasítja.

INDOKOLÁS

A Szent István Társulat igazgatója azzal a kérelemmel fordult az Alkotmánybírósághoz, hogy a korábban tulajdonukat képező Bp. VIII. Szentkirályi u. 28. sz. alatt levő egyházi nyomdát, amelyet 1952-ben államosítottak, az Alkotmánybíróság adja vissza tulajdonukba, és hiúsítsa meg a jelenlegi használó Franklin Nyomda részvénytársaság alapítását.

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a kérelem alkotmányossági indítványt nem tartalmaz, az kizárólag tulajdonrendezési igényt érvényesít. Ennek rendezésére az Alkotmánybíróság az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. tv. szerint hatáskörrel nem rendelkezik. Ezért a kérelmet visszautasította.

Budapest, 1990. december 6.

Dr. Kilényi Géza s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Vörös Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Zlinszky János s. k.,
alkotmánybíró